



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: L. M.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2019, č. j. MSK 55734/2019, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 23. 7. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2019, č. j. MSK 55734/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku- Místku (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 3. 2019, č. j. MMFM 48480/2019, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů.
2. V podané žalobě žalobce vymezil tento žalobní bod:

Žalobce namítal průběh spáchání přestupku ze dne 24. února 2019, kdy v čase 7:40 hod, v obci Frýdek- Místek, na křižovatce ulic Revoluční a Lískovecká, při řízení osobního vozidla značky Škoda Octavia, barvy šedá metalíza, registrační značky X, nezastavil vozidlo na křižovatce na signál se žlutým světlem „POZOR“. Žalobce nesouhlasil s tvrzením Policie ČR, že mohl bezpečně zastavit v rychlosti 42 km/h a že jel úmyslně na světelný signál se žlutým světlem. Žalobce jel v danou chvíli do svého zaměstnání, když pracuje jako živnostník a musel být v zaměstnání včas. S blokovou pokutou souhlasil z důvodu časového skluzu, proto se nemohl s policií jakkoliv domluvit a celou věc vysvětlit.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť považuje námitku žalobce za nepřipustnou, jelikož se míjí s předmětem řízení. Námitka totiž nesměřuje proti samotnému záznamu bodů, nýbrž proti pravomocnému rozhodnutí o přestupku, které vydala Policie ČR, a kterým byly správní orgány obou stupňů vázány, když nejsou oprávněny přezkoumávat zákonnost a správnost rozhodnutí o spáchání přestupku. Správní orgán mohl toliko učinit úsudek o tom, zda bylo dané pravomocné rozhodnutí způsobilým podkladem pro záznam bodů.
4. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které opětovně popsal přestupek spáchaný dne 24. února 2019. Situaci při jízdě křižovatkou vyhodnotil žalobce tak, že již nestihne zabrzdít, a proto projel křižovatkou na oranžovou, přičemž neohrozil žádné řidiče. Jelikož pospíchal do práce, tak převzal dokument od hlídky policie a pokračoval. Není si přitom vědom, že by tím spáchal přestupek.
5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byly žalobci doručeny dne 1. 3. 2019. Téhož dne byly správnímu orgánu I. stupně doručeny námitky žalobce proti tomuto oznámení, ve kterých žalobce nesouhlasil s uloženým trestem. Správní orgán I. stupně si vyžádal od Policie ČR fotokopie pokutových bloků uložených žalobci za přestupky ze dne 7. 7. 2017 a 24. 2. 2019, vyžádal si rovněž příkaz Magistrátu města Havířov ze dne 12. 3. 2018. Následně dne 11. 3. 2019 správní orgán I. stupně zaslal žalobci vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce svého práva využil, dostavil se dne 25. 3. 2019 k nahlédnutí do spisového materiálu a vyjádřil opětovně nesouhlas s blokovou pokutou za jízdu na žlutou.

Dne 27. 3. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče potvrdil. Dne 15. 4. 2019 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž žádal o opakované odvolání trestu, se kterým nesouhlasil, jelikož vyhodnotil situaci projetí křižovatky na oranžovou tak, že neohrozil ani neomezil silniční provoz. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

7. Podle ust. § 91 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“):

(1) Správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Příkazem na místě lze uložit pokutu nejvýše 10000 Kč. Mladistvému obviněnému lze příkazem na místě uložit pokutu nejvýše 2500 Kč; to neplatí, je-li mladistvý podnikající fyzickou osobou.

(2) Pokutu příkazem na místě může kromě příslušného správního orgánu uložit

a) orgán Policie České republiky za přestupek proti pořádku ve státní správě v působnosti Policie České republiky, za přestupek proti pořádku v územní samosprávě, za přestupek proti veřejnému pořádku, přestupek proti občanskému soužití a přestupek proti majetku.

8. Podle § 92 přestupkového zákona:

(1) Je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Nemůže-li obviněný peněžitou povinnost na místě splnit, vydá se mu příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení, o lhůtě splatnosti a o následcích nezaplacení.

9. Krajský soud v první řadě nejprve v obecné rovině ve shodě s konstantní a dlouhodobou judikaturou správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016-34 nebo rozsudek ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 28/2018-45) konstatuje, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. V praxi správní orgán zpravidla ve velmi krátkém čase projedná pachatelův přestupek a uloží mu za něj přiměřenou sankci, pokud s tím pachatel přestupku souhlasí. Do značné míry tak splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty za pomoci bloku. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Vymezením přestupku na pokutovém bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona o přestupcích účinného do 30. 6. 2017, se zabýval NSS opakovaně, zejména v rozsudku ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39 s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální a obsahové nedostatky pokutových bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsoblost jednotlivých podkladů pro záznam, což je nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Krajský soud podotýká, že zmiňovanou

judikaturu lze plně vztáhnout i na bloková řízení vedená za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky.

10. Nutno upozornit, že řízení o přezkumu zákonnosti záznamu bodů v registru řidičů nelze směřovat s eventuálním zpochybňováním zákonnosti rozhodnutí o přestupcích, na základě kterých byly žalobci zaznamenány body do registru řidičů. Žalobce však právě toto činí, neboť opakovaně uvádí námitku týkající se skutkového děje jednoho konkrétního přestupku ze dne 24. 2. 2019, když tvrdí, že nemohl na křižovatce bezpečně zastavit v rychlosti 42 km/h, a proto křižovatkou projel na signál se žlutým světlem „Pozor“. Pro souzený případ je příhodné odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 134/2011-60, ve kterém se uvádí: „... jde o dvě zcela odlišné skupiny námitek, které nelze uplatňovat v jednom řízení. Zatímco cílem řízení, ve kterém byly uplatněny námitky směřující proti záznamu bodů v registru řidičů, je jednoduše řečeno hodnocení, zda byl zaznamenán správný počet bodů za příslušné přestupky, cílem přestupkového řízení je posoudit podmínky odpovědnosti údajného pachatele přestupku. V obou uvedených případech přitom obvykle rozhodují odlišné správní orgány a předmětem dokazování jsou jiné skutečnosti. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 13. 10. 2010, čj. 1 As 16/2010-105, konstatoval, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci) (obdobně již rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, odvolávající se na předchozí judikaturu krajských soudů).“
11. Krajský soud neshledal v posuzované věci žádnou skutkovou ani právní skutečnost, na základě které by se měl od citované konstantní judikatury odchýlit a plně přisvědčuje argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí. Námitka žalobce nesměřovala proti záznamům bodů v registru řidičů, nýbrž proti pravomocnému rozhodnutí o přestupku, které v daném případě vydal oprávněný orgán Policie ČR. Správní orgán I. stupně, jenž vedl řízení o námitkách, byl tímto podkladem vázán a nebyl oprávněn přezkoumávat jeho správnost a zákonnost. Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů byl oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. v tomto případě pravomocné rozhodnutí pokutového bloku ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v rozhodném znění, a dále zda byl záznam proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem. Správní orgány obou stupňů nebyly kompetentní přezkoumávat, co se dne 24. 2. 2019 v místě spáchání daného přestupku odehrálo a za jakých okolností byla žalobci uložena bloková pokuta. Pokud žalobce od počátku namítal průběh skutkového děje předmětného přestupku, neměl přistoupit k podepsání pokutového bloku. Pokud tak učinil, byl tím z jeho strany presumován souhlas s vyřízením přestupku na místě v příkazním řízení. Žalobce na místě projednávání přestupku souhlasil se způsobem vyřízení věci, včetně uložení příkazového bloku na místě ve výši 500 Kč, což stvrdil svým podpisem, kdy tímto okamžikem se stal blok

pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Na základě uvedené argumentace proto soud dospěl k názoru, že žaloba není důvodná.

12. Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
13. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti v řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 24. června 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu